

¿Els polítics accepten que la premsa ha de ser independent?

La festa de l'ARA serveix per reflexionar sobre el futur del sector

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Què interessa a la gent? Sobre què li agrada o vol informar-se? Aquesta pregunta, sempre incerta, amb respostes mai del tot contrastades, es formula cada dia a les redaccions de tots els mitjans de comunicació del món. Aprofitant que avui és la Nit de l'ARA i que he arribat aviat al Palau de la Música, improviso una petita enquesta a vint persones del carrer. No passa desapercibuda la data del 25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones: sis persones em responen que la violència masclista. Dues mencionen el Barça. Una parella de turistes de vacances prefereixen la política internacional. Una persona està ben informada sobre el pacte de pressupostos, per tant, suposo que li agrada estar informat sobre la política catalana. Nou persones no ho saben i no responen. Eloquent, aquest últim paràmetre. Què podria fer que aquestes respostes buides s'omplissin de contingut i, sobretot, de motivació i interès per l'actualitat que expliquen els mitjans? I, encara més en-

llà, què podria redundar positivament en la connexió entre ciutadania i mitjans de comunicació?

La festa de l'ARA sempre és una celebració del periodisme i, dependent de l'any, sempre té altres motius d'interès, de reflexió, d'interpel·lació connectats, adherits com a influxos de relació entre el periodisme i la realitat que explica. Enguany, els convidats a l'acte del Petit Palau no amaguen la satisfacció per haver pogut recuperar els espais col·lectius gràcies a les bondats de la vacunació, esclar. La notícia del dia és la implementació del certificat covid a bars i restaurants, un nou graó en el *crescendo* que la pandèmia imposa per a l'agenda social i mediàtica des de fa un any i mig. És interessant el resum de notícies de l'últim any que veuen els assistents en un vídeo: les primeres vacunes, Biden president, l'alliberament dels presos, Aragonès president, l'adeu de Messi, el volcà de La Palma... i acabant, aquesta setmana, amb l'enèsim embat contra la immersió lingüística. Entre els assistents, José Montilla, Jordi Martí, Joan Ignasi Elena, Ferran Mascarell, Joaquim Forn, Marcel Mauri, Ernest Maragall, Albert Batet i Salvador Illa. Batet, Illa i Elena conversen animadament sobre el pacte de govern a Alemanya que farà possible que Olaf Scholz sigui el pròxim president. En veure la varietat de sigles

Sinceritat
Joan Ignasi Elena va fer autocrítica de la relació dels polítics amb la premsa

polítiques a la conversa algú s'exclama de la transversalitat del metre quadrat on es troben. "Tot bé? Tot en ordre?", pregunta Illa a Elena. "Sí, de moment sembla que aquests dies sí que sap ploure com toca", respon. El conseller d'Interior i el primer secretari del PSC fan després un apart per conversar discretament. Elena també conversarà una llarga estona amb Montilla quan acabi l'acte.

És complicat escollir entre les afinades consideracions sobre periodisme que fan Ferran Rodés, Esther Vera i Antoni Bassas. Reveladora i preocupant la dada que dona el president de l'ARA: "A Espanya, un de cada tres ciutadans no es creu el que expliquen els diaris". Reveladora, preocupant i em temo que també una mica connectada amb el NS/NC de l'enquesta inicial. Impossible passar per alt, en aquest sentit, la punyent i molt sincera reflexió final de Joan Ignasi Elena: "Als polítics ens costa acceptar al 100% que la bona premsa ha de ser independent". La primera vegada que sento fer aquesta autocrítica tan clara i, sobretot, tan precisa, a un polític. El primer pas en la resolució dels problemes passa, diuen, per l'acceptació que existeixen. —

Àlex Gutiérrez,
cap de Mèdia,
va moderar la
conversa entre
Liliana Arroyo
i Ismael Nafría.

P. TORDERA

